

רבינו יוסף קארו זיע"א
בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
נפטר בעיר ס' צפת תרמ"א
י"ג ניסן שנת ה'ת"א (שנת ה'ת"א לפ"ק)
י"ב מנחם סיון
(שם אביו ר' אפרים ד"ר)

קודם הלימוד יאמר: הנינו רוצה ללמוד. כדי שביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידעית התורה. נהריני עושה לשם יחוד קודשא ברוך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדנ"י מתנבחים יאהרונה"י על ידי הנעלים בקהילתו וקהימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

רבינו משה אלשיך זיע"א
בעל מחבר ספר "דמ"א"
נפטר בעיר קייאני צ"ו
י"ח אייר שנת ה'ת"א (שנת ה'ת"א לפ"ק)
י"ב מנחם סיון
(שם אביו ר' ישראל ד"ר)

אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

"משה" שואל מחבירו "יעקב":

אורח חיים היומי

לימוד שולחן ערוך אורח חיים
לכל השנה - עמוד אחד ליום

יב
תשרי

כל השנה
- הלכות -
- בכל יום -
מובטח לו שהוא
בן "עולם הבא"!

קודם הלימוד יאמר: הנינו רוצה ללמוד. כדי שביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידעית התורה. נהריני עושה לשם יחוד קודשא ברוך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדנ"י מתנבחים יאהרונה"י על ידי הנעלים בקהילתו וקהימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

ד. יש נוהגין להסתכל בציצית כשמגיעים לוראתם אותו וליתן אותם על העינים ומנהג יפה הוא וחבובי מצוה. הגה: גם נוהגים קצת לנשק הציצית בשעה שרואה כם, והכל הוא חיבוב מצוה (נימ יוסף):

ה. כשמסתכל בציצית מסתכל בשני ציציות שלפניו שיש בהם עשרה קשרים רמזו להויות וגם יש בהם ט"ז חוטים ועשרה קשרים עולה כ"ז כשם הוי"ה:

ו. גדול עונש המבטל מצות ציצית ועליו נאמר לאחוז בכנפות הארץ וגו' הזהיר במצות ציצית זוכה ורואה פני שכינה:

הלכות תפילין

סימן כה – דיני תפילין בפרטות. ובו י"ג סעיפים

א. אחר שלבש טלית מצוייץ יניח תפלין שמעלין בקודש והמניחין כיס התפלין והטלית לתוך כיס אחת צריכין לזוהר שלא יניחו כיס התפלין למעלה כדי שלא יפגע בהם תחלה ויצטרך להניחם קודם הטלית כדי שלא יעבור על המצוה. הגה: מיהו אם תפלין מזומנים בידו ואין לו ציצית אין צריך להמתין על הציצית אלא מניח תפילין וכשמביאים טלית מעטפו (דנ"י ע"מ):

ב. מי שהוא זהיר בטלית קטן ילבשנו ויניח תפלין בביתו וילך לבוש בציצית ומוכתר בתפילין לבית הכנסת ושם יתעטף בטלית גדול. הגה: והעולם נהגו להתעטף אף בטלית גדול קודם ולברך עליו ואחר כך מניח התפילין והולך לבית הכנסת:

ג. הרא"ש היה מסדר הברכות עד עוטר ישראל בתפארה ואז היה מניח תפילין ומברך עוטר ישראל בתפארה:

ד. צריך שיהיו תפילין עליו בשעת קריאת שמע ותפלה:

סימן כג – דיני ציצית בבית הקברות. ובו ג' סעיפים

א. מותר ליכנס בבית הקברות והוא לבוש ציצית והוא שלא יהא נגרר על הקברות אבל אם הוא נגרר על הקברות אסור משום לועג לרש במה דברים אמורים בימיהם שהיו מטילים ציצית במלבוש שלובשים לצורך עצמם אבל אנו שאין מכוונים בהם אלא לשם מצוה אסור אפילו אינם נגררים והני מילי כשהציציות מגולים אבל אם הם מכוסים מותר:

ב. יש נוהגים לקשור שני ציציות שבשני כנפים זה עם זה כשנכנסים לבית הקברות ולא הועילו כלום בתקנתן:

ג. הנכנס תוך ד' אמות של מת או של קבר דינו כנכנס לבית הקברות. במקום שנוהגים להסיר ציצית מטלית המת בבית אם הכתפים לובשים ציצית איכא למיחש בהו משום לועג לרש:

סימן כד – הנהגת לבישת הציצית. ושכרה ועונשה. ובו ו' סעיפים

א. אם אין אדם לובש טלית בת ארבע כנפות אינו חייב בציצית וטוב ונכון להיות כל אדם זהיר ללבוש טלית קטן כל היום כדי שיוכור המצוה בכל רגע ועל כן יש בו חמשה קשרים כנגד ה' חומשי תורה וארבע כנפים שבכל צד שיפנה יזכור ונכון ללבושו על המלבושים. לפחות יזהר שיהיה לבוש ציצית בשעת התפלה:

ב. מצוה לאחוז הציצית ביד שמאלית כנגד לבו בשעת קריאת שמע רמז לדבר והיו הדברים האלה וגו' על לבבך:

ג. טוב להסתכל בציצית בשעת עטיפה כשמברך:

סיב'רנו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה יזכור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי פגסיות ובבתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לזנים צדיקים.